

DOBRIN, VIRGIL

Membru de onoare

Prof. univ. dr., general maior (r)

Data și locul nașterii: 11 august 1918, sat Bucium, com. Șinca, județul Brașov

Studii: absolvent al Academiei Militare, Facultatea Transmisiuni (șeful promoției 1950 pe Academia Militară) și al Academiei Militare Tehnice, Secția Telecomunicații cu fir (în baza Decretului 388/1949). Urmează, ulterior, un curs postuniversitar de cibernetică militară și cercetări operaționale și un altul de specializare în informatică: sisteme informatice – programare.

Activitatea didactică și profesională: profesor, șeful Catedrei de automatizarea conducerii trupelor, la Academia Militară (1963-1971); în perioada 1978-1981, este atestat de Ministerul Învățământului în calitate de conducător de doctorat la specialitatea automatizarea conducerii trupelor, în Academia Militară, conducând un număr de trei lucrări de doctorat. Ofițer de stat major în cadrul Comandamentului Trupelor de Transmisiuni (1951-1957), șeful Direcției de Mecanizarea și Automatizarea Conducerii la Marele Stat Major (1971-1987).

Activitatea științifică: orientată inițial către cercetare aplicativă și inovare în domeniul comunicațiilor (transmisiuni), vizând raționalizări în exploatarea tehnicii și experimentării cu mijloace noi; s-a materializat prin două certificate de inovator (1956, 1962). A avut realizări deosebite în calitate de lider în introducerea informaticii în domeniul militar. A pus bazele Sistemului Informatic Teritorial și Operativ al Armatei, pe care l-a coordonat în fazele de: concepție, proiectare, realizare și implementare (1971-1986). O contribuție deosebită a avut-o la inițierea și coordonarea următoarelor activități: proiectarea echipamentelor pentru sistemele automatizate de conducere ale armatei la diferite eșaloane; organizarea și conducerea activității de informatică la nivelul armatei în perioada 1971-1987 (crearea rețelei de centre de calcul și a secțiilor de profil în cadrul Institutului Tehnic de Cercetare - Proiectare al Armatei); crearea de Secții de cercetare-proiectare sisteme informatice în cadrul comandamentelor de armă (Marina Militară, Apărarea Teritoriului). Încă din anii '60 a inițiat, cu sprijinul conducerii Academiei Militare, o activitate de pionierat, de modernizare a procesului de conducere din domeniul militar, sub impactul dezvoltării cunoștințelor IT și al cercetărilor operaționale. Această activitate, care s-a bucurat de sprijinul și îndrumarea unor personalități marcante din domeniu, precum academicienii: N. Teodorescu, Gh. Mihoc, Gr. Moisil și Gh. Ciucu, s-a materializat prin: crearea primei Catedre de automatizarea conducerii trupelor (cibernetică militară), în cadrul Academiei Militare (1963) și conducerea acesteia până în 1971; dezvoltarea cercetării științifice în domeniul luptei și operației folosind cercetările operaționale; crearea, în anul 1966, a specializării Calculatoare electronice, în cadrul Facultății de Electrotehnică din Academia Militară Tehnică (chiar înainte ca această specializare să apară la Institutul Politehnic București); crearea unor noi specialități militare – inginer de sisteme de conducere, analist de stat major, maistru militar specialist în informatică – și organizarea cursurilor de formare (postliceale și postuniversitare) aferente; organizarea primelor programe de inițiere în informatică și promovare a științei managementului în domeniul militar, pentru cadrele de conducere din organele centrale și comandamentele de mari unități; formarea, în calitate de conducător de doctorat, a primilor doctori în științe militare, specialitatea automatizarea conducerii trupelor; introducerea, începând din 1971, a informaticii și cercetărilor operaționale în toate instituțiile de învățământ militar (licee, școli de maiștri, facultăți). A reprezentat Armata în Consiliul Științific al Institutului Central pentru Conducere și Informatică (ICI), în perioada 1971-1987 a obținut acordul acestei instituții pentru dotarea cu cea mai modernă tehnică de calcul și software a unităților de informatică din cadrul comandamentelor și institutelor armatei; a sprijinit experimentările primelor rețele naționale de calculatoare; a susținut procesul de formare și perfecționare profesională în informatică al cadrelor militare.

Publicații: activitatea publicistică vine să susțină și să întregască activitatea sa științifică. Publică, în calitate de autor, volumele: *Teoria informației – Aplicații militare*, Ed. Academiei Militare, București, 1966; *Elemente ale teoriei deservirii în masă – Aplicații militare*, Ed. Militară, București, 1968; *Probleme ale științei conducerii cu aplicații în domeniul militar*, Ed. Militară, București, 1973; *Teoria căutării – Aplicații militare*, Ed. Militară, București, 1976.

Distincții: Coroana României, cls. a V-a, cu spade și panglică de Virtute Militară (1942); Crucea Comemorativă a celui de-al Doilea Război Mondial (1944); Meritul Militar cls. a III-a (1960), cls. a II-a (1964), cls. I (1969); Steaua R.S.R. cls. a V-a (1969); Ordinul 23 August cls. a IV-a (1972); Emblema de Merit Rezerva Armatei Române cls. I (2008); Emblema de Onoare a Comunicațiilor și Informaticii (2008); Medalia Frăția de arme germană și poloneză (1971) și alte medalii jubiliare.

Afilieri: membru activ al Comisiei de Cibernetică Economică a Academiei Române (1990-1993); membru activ al Colectivului de Știința conducerii, prezidat de prof. Emil Mihuleac, în cadrul Asociației Oamenilor de Știință din România (1987-2001); membru de onoare al Academiei Oamenilor de Știință din România.